

Knjiga proroka Daniela - sto trideset i četvrta

Proročko razotkrivanje: od 11. rujna 2001. do nadolazećega zakona o nedjelji u Sjedinjenim Državama

Jeff Pippenger
2024-03-13

Vrijeme pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće, od 11. rujna 2001. pa sve do uskoro nadolazećeg nedjeljnog zakona u Sjedinjenim Državama, proročko je razdoblje u kojemu se ispunja svako viđenje Božje Riječi u posljednjim danima.

Zato im reci: Ovako govori Gospodin Bog: Učinit ću da nestane ta poslovice i da je više ne budu upotrebljavali kao poslovicu u Izraelu; nego im reci: Blizu su dani i ispunjenje svakoga viđenja. Ezekiel 12,23.

U toj liniji treći anđeo ponovno dolazi, i time je prikazan dolaskom trećega anđela 22. listopada 1844. pa sve do pobune 1863. godine. Pobuna 1863. godine bila je prikazana prvom pobunom drevnoga Izraela u Kadešu, i stoga je prikazana cjelokupnom poviješću od prijelaza preko Crvenoga mora do prve pobune u Kadešu. Prva pobuna u Kadešu bila je prasluka druge pobune u Kadešu, te se tako linija od Aronove smrti do druge pobune u Kadešu ponavlja u liniji pečačenja.

To se ponavlja u povijesti milerita, od 1840. do 1844., koja je bila predložena Kristovim krštenjem sve do križa, što je također predstavljalo povijest od križa do Stjepanova kamenovanja. Redak na redak, svaki je od drevnih proroka govorio o tom vremenskom razdoblju više nego o danima u kojima su živjeli.

„Svaki od drevnih proroka govorio je manje za svoje vlastito vrijeme nego za naše, tako da je njihovo prorokovanje na snazi za nas. ‘A ovo se sve njima događalo za uzor, i napisano je za opomenu nama, kojima su došli svršeci svijeta.’ 1 Corinthians 10:11. ‘Kojima bi objavljeno da ne sebi samima, nego nama služahu ovim što vam je sada javljeno po onima koji vam navijestite evanđelje po Duhu Svetome s neba poslanome; u što anđeli žele proniknuti.’ 1 Peter 1:12....“

„Biblija je sabrala i povezala zajedno svoja blaga za ovaj posljednji naraštaj. Svi veliki događaji i svečani prizori povijesti Staroga zavjeta ponavljali su se i ponavljaju se u crkvi u ovim posljednjim danima.“ Selected Messages, knjiga 3, 338, 339.

„Posljednji naraštaj” jest Petrovo izabrano pokoljenje, to jest sto četrdeset i četiri tisuće, i oni su izabrani od 11. rujna 2001. do uskoro dolazećega nedjeljnog zakona, kada su potom uzdignuti kao stijeg. „Svi”, ne neki, nego „svi veliki događaji i svečani prizori” Božje Riječi, „ponavljaju se” u „posljednjem naraštaju” „crkve” „posljednjih dana”. U liniji pečačenja sastaju se i završavaju sve knjige Biblije.

„U Otkrivenju se susreću i završavaju sve knjige Biblije. Ovdje je nadopuna knjige proroka Daniela. Jedna je proročanstvo; druga je otkrivenje. Knjiga koja je bila zapečaćena nije

Otkrivenje, nego onaj dio Danielova proročanstva koji se odnosi na posljednje dane. Anđeo je zapovjedio: 'A ti, Daniele, zatvori ove riječi i zapečati knjigu do vremena svršetka.' Daniel 12,4." Djela apostolska, 585.

„Dio Danielova proroštva koji se odnosi na posljednje dane“, a koji je bio otpečaćen, jesu viđenja dana Danielu kraj dviju velikih rijeka Šinara, Ulaija i Hiddekel-a. Ta viđenja predstavljaju trinaesti i četrnaesti redak osmog poglavlja Daniela te četrdeseti do četrdeset peti redak jedanaestoga poglavlja. Vrijeme pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće jest povijest u kojoj Krist, kao nebeski Veliki Svećenik, zauvijek pečati izabrane posljednjega naraštaja u odnos sastavljen od božanskoga i ljudskoga. Četrdeseti redak jedanaestoga poglavlja Daniela prepoznaje odnos zmaja, zvijeri i lažnoga proroka koji zajedno sada vode svijet k Armagedonu, kako je prikazano poviješću roga republikanizma na zemaljskoj zvijeri koja vlada kao šesto kraljevstvo biblijskoga proroštva tijekom povijesti četrdesetoga retka. Četrdeseti redak također prepoznaje razdvajanje mudrih i ludih koje određuje povijest roga protestantizma u istoj povijesti, počevši od 1798. pa sve do uskoro nadolazećega zakona o nedjelji.

Sve „knjige Biblije“ „susreću se i završavaju“ u knjizi Otkrivenja, i kada se susretnu, knjiga Otkrivenja „upotpunjuje“ knjigu Daniela, a riječ „upotpuniti“ znači dovesti do savršenstva. U vremenu zapečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće, kako je prikazano u knjizi Otkrivenja, Danielova proročanstva, koja su bila otpečaćena u posljednjim danima, dovode se do savršenstva kada se slože redak po redak duž crte povijesti prikazane u osamnaestom poglavlju Otkrivenja, koja započinje glasom u recima jedan do tri, a završava drugim glasom iz četvrtoga retka.

Savršenstvo proročke vizije predstavljeno rijekom Hiddekel u knjizi proroka Daniela predstavlja savršenstvo vanjske vizije neprijatelja Božjega naroda koji gaze svetište i vojsku. Savršenstvo proročke vizije predstavljeno rijekom Ulai u knjizi proroka Daniela predstavlja savršenstvo unutarnje vizije Krista koji se pojavljuje unutar svojega naroda kada na posljednjem izabranom naraštaju ispunjava savezno obećanje o sjedinjenju božanstva s čovječtvom.

Povijest pečaćenja koja se usredotočuje na republikanski rog zemaljske zvijeri započinje time što zemaljska zvijer 2001. godine izgovara Patriot Act, a završava govorom koji je bio predložen Alien and Sedition Acts iz 1798., koji su u trinaestom poglavlju Otkrivenja prikazani kao zemaljska zvijer koja govori kao zmaj. Alien and Sedition Acts iz 1798. predstavljaju kraj jednog niza koji je započeo govorom Declaration of Independence 1776. godine. U sredini toga razdoblja proročanske povijesti, zemaljska je zvijer 1789. godine izgovorila Constitution i time ga stavila na snagu.

Govorenje iz 1776. usklađeno je s govorom Patriot Acta, a Alien and Sedition Acts predstavljaju uskoro nadolazeći nedjeljni zakon u Sjedinjenim Državama. Usred te povijesti trebao bi postojati još jedan govor koji se podudara s 1789. Prvi glas iz Otkrivenja osamnaest, redci jedan do tri, jasno je prepoznat kao glas koji dolazi kada su velike zgrade New York Cityja bile srušene. Drugi glas iz retka četiri također je jasno prepoznat kao uskoro nadolazeći nedjeljni zakon. Oba su ta glasa božanski glasovi, jer su oba glas anđela koji treba obasjati zemlju svojom slavom, kojega sestra White prepoznaje kao prvoga anđela iz Otkrivenja četrnaest. Isus je bio prvi anđeo, i On uvijek kraj neke stvari prikazuje njezinim početkom, stoga je On također i treći anđeo, koji je anđeo što

obasjava zemlju svojom slavom.

Prvi anđeo također je prikazan u desetom poglavlju Otkrivenja, kako silazi 11. kolovoza 1840., čime predoznačuje silazak anđela 11. rujna 2001. Sestra White izravno izjavljuje da anđeo koji je sišao u desetom poglavlju nije bio „ništa manje nego osoba Isusa Krista”. Prvi i drugi glas iz osamnaestog poglavlja Otkrivenja glas su Kristov. Ta je povijest predoznačena godinama 1776., 1789. i 1798., kada je zvijer iz zemlje progovorila tri puta. Glas Kristov koji govori između dvaju glasova iz osamnaestog poglavlja Otkrivenja jest onaj kada On govori u jedanaestom poglavlju Otkrivenja.

I nakon tri i pol dana uđe u njih Duh života od Boga, i stadoše na svoje noge; i velik strah obuze one koji ih gledahu. I začuše snažan glas s neba koji im govoraše: Uzidite amo. I uzadoše na nebo u oblaku; i njihovi ih neprijatelji gledahu. Otkrivenje 11:11, 12.

U srpnju 2023. glas s neba (glas Kristov) počeo je podizati dva svjedoka koja je ateistički zmaj iz bezdana ubio na ulicama. U tom su trenutku pitanja povezana s Ustavom Sjedinjenih Država postala proročkom temom, jer će pri sljedećem glasu, predstavljenom 1798. godinom, Ustav biti potpuno svrgnut. Svaka od triju razdjelnica 1776., 1789. i 1798. usklađena je s trima božanskim glasovima koji su označeni kao 11. rujna 2001., srpanj 2023. i uskoro dolazeći nedjeljni zakon.

Ta se tri koraka podudaraju s tri koraka trećega jao, predstavljenima 11. rujna 2001., 7. listopada 2023. i uskoro nadolazećim nedjeljnim zakonom, kada sedma truba, koja je treće Jao, iznenada dolazi u času „velikoga potresa“. Godine 2023. započeo je prijelaz obaju rogova zvijeri iz zemlje, kako je prikazano tajnim kipom iz sna Nabukodonozorova. Nabukodonozorov san u drugom poglavlju bio je tajna koju je jedino Bog mogao otkriti, i On ju je otkrio onima koji su prošli prvu kušnju predstavljenju u prvom poglavlju Daniela.

Daniel i trojica dostojnika u prvom poglavlju, koji su položili prvu kušnju, bili su oni koji su izabrali jesti nebesku hranu i odbaciti babilonsku prehranu. Oni su oni koje predstavlja Ivan u desetom poglavlju Otkrivenja, koji uzimaju knjižicu iz ruke anđela, koji nije nitko manji od Isusa Krista, i jedu poruku sadržanu u njoj. Oni su oni u šestom poglavlju Ivanova evanđelja, koji su izabrali jesti tijelo i piti krv nebeske mane, što je drugi razred odbacio te se tada odvratio od Krista i više nikada nije hodio s Njime, u šestom poglavlju, šezdeset i šestom retku.

U toj je liniji Krist naučavao u Galileji, što znači „šarka” ili „prekretnica”. Ondje je iznio poruku nebeske mane, koju su Njegovi učenici trebali jesti, kao što je Ivan jeo u desetom poglavlju Otkrivenja, i kao što je Ezekiel jeo u trećem poglavlju, a Jeremija u petnaestom poglavlju. Povijest koju je predstavljao Ivan u desetom poglavlju Otkrivenja, kada je pojeo malu knjigu, predstavljala je povijest milerita od 1840. do 1844., ali je još izravnije predstavljala razdoblje pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće nego povijest milerita. To je očito iz samoga poglavlja prema uputama koje su Ivanu bile dane kada mu je rečeno da pojede malu knjigu.

I pristupih anđelu i rekoh mu: Daj mi knjižicu. A on mi reče: Uzmi je i pojedi je; i zagorčit će utrobu tvoju, ali će u ustima tvojim biti slatka kao med. Otkrivenje 10,9.

U tom je retku Ivanu unaprijed bilo rečeno, prije nego što uzme i pojede knjižicu, kakvo će iskustvo proizvesti poruka koju je pojeo. Mileriti nisu unaprijed razumjeli gorko-slatka iskustva u njihovu povijesnom ispunjenju Ivanove simbolike njihove crte proročke povijesti. Ali stotinu četrdeset i četiri tisuće bili su unaprijed obaviješteni i od njih se zahtijeva da znaju. Kada Ivan prikazuje bilo povijest pokreta prvoga anđela bilo povijest trećega anđela, poruka proizvodi dvije klase štovatelja, a zatim završava gorkim razočaranjem. Kada je Jeremija pojeo knjižicu, tada je odbio povezivati se sa „zborom podrugljivaca“.

Ne sjedoh u zbor podrugljivaca niti se radovah; sjedoh sam zbog ruke tvoje, jer si me ispunio gnjevom. Jeremija 15,17.

Kad je Ezekiel pojeo knjižicu, bilo mu je rečeno da poruku preda buntovnicima doma Izraelova, koji nisu htjeli slušati.

Nadalje mi reče: Sine čovječji, pojedi što nađeš; pojedi ovaj svitak, i idi, govori domu Izraelovu.... Ali dom Izraelov neće te poslušati, jer mene neće poslušati; jer sav dom Izraelov ima tvrdo čelo i otvrdnulo srce. Ezekiel 3:1,7.

Kad je Krist svojoj domaćoj crkvi u Galileji ponudio nebeski kruh, koji je bio Njegovo tijelo i Njegova krv, razred koji se odvratio više nikada nije hodio s Njime, a činjenica da se to dogodilo u ŠESTOM poglavlju, ŠEZDESET I ŠESTOM retku, pokazuje da je blagovanje prvi dio trostupanjskog procesa kušnje, koji započinje silaskom anđela. Druga kušnja jest ona u kojoj se očituju dva razreda, bilo da je riječ o suprotnosti između Ezekielia i tvrdokorne kuće Izraelove, ili o mudrim i ludim djevicama na početku i na svršetku adventizma, ili o Jeremiji i zboru podrugljivaca, ili o Danielu i trojici dostojnika u suprotnosti s mudracima babilonskim u drugom poglavlju Daniela.

U slijedu šestoga poglavlja Ivanova Evanđelja, dolazak u Galileju jest 11. rujna 2001. Poruka da se jede tijelo i pije krv jest povijest koja naposljetku vodi k uskoro nadolazećem nedjeljnom zakonu. „Ono si što jedeš“, kako je predloženo Danielom i trojicom dostojnih u prvome poglavlju, a u Ivanu 6 oni koji su izabrali jesti Kristovo tijelo i piti Njegovu krv, postali su obličje onoga što su jeli. Postali su obličje Kristovo, dok je druga skupina, koja se okrenula i više nije hodila s Kristom, očitovala obličje Zvijeri. Jedna je skupina bila obličje Stvoritelja, druga obličje stvorenja. Šesto poglavlje Ivanova Evanđelja dodaje značenje „Galileje“ datumu 11. rujna 2001., jer značenje je „šarka“, označujući tako prekretnicu za učenike. Hoće li se okrenuti nebeskoj prehrani ili prehrani Babilona? Upravo na proročkim prekretnicama Krist očituje svjetlo za sljedeće razdoblje, kako je predloženo Njegovim silaskom 2001., kada je zemlja bila obasjana Njegovom slavom.

„Iz povijesti prošlosti treba izvući pouke; i pozornost se na njih usmjerava kako bi svi razumjeli da Bog i sada djeluje po istim načelima po kojima je oduvijek djelovao. Njegova se ruka vidi u Njegovu djelu i među narodima i sada, jednako kao što se vidi otkako je evanđelje prvi put bilo naviješteno Adamu u Edenu.“

„Postoje razdoblja koja predstavljaju prekretnice u povijesti naroda i Crkve. U Božjoj providnosti, kada nastupe te različite krize, daje se svjetlo za to vrijeme. Ako se prihvati, slijedi duhovni napredak; ako se odbaci, slijede duhovno nazadovanje i brodolom. Gospodin je u

svojoj Riječi razotkrio napredovanje djela evanđelja, kako se ono provodilo u prošlosti i kako će se provoditi u budućnosti, sve do završnog sukoba, kada će sotonске sile izvesti svoj posljednji čudesni pokret.” Bible Echo, 26. kolovoza 1895.

Bog uvijek djeluje po istim crtama prošle povijesti i nikada se ne mijenja. Postoje „prekretnice” (Galileja), koje su „krize”, i na tim se „prekretnicama” daje „svjetlo za to vrijeme”. Svjetlo za razdoblje pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće bilo je dano u krizi koja je započela 11. rujna 2001. Ako se to svjetlo „primi, dolazi do duhovnog napretka; ako se odbaci, slijede duhovno nazadovanje i brodolom vjere.” Svjetlo proizvodi dvije skupine štovatelja. Svjetlo koje slijedi nakon prekretnice predstavlja poruku koja proizvodi dvije skupine štovatelja.

Drugo poglavlje Daniela prikazuje drugi ispit, ispit koji slijedi nakon prehrambenog ispita iz prvog poglavlja. U prvom retku prvog poglavlja Daniela, Judu je upravo bio osvojio Nabukodonozor, koji je potom postao prvo kraljevstvo biblijskog proročanstva. To je bila prijelomna točka i u povijesti naroda i u povijesti crkve; bila je to velika kriza, i tada je dano svjetlo o prehrambenom ispitu. Daniel i trojica dostojnih položili su taj ispit, a zatim su u drugom poglavlju ponovno predstavljali one koji su položili drugi ispit. Drugi je ispit bio ispit u vezi s tajnom koju nije znao nijedan čovjek, pa ni sam Nabukodonozor.

Simbol kušnje bio je kip iz Nabukodonozorova sna. Bila je to kušnja na život i smrt glede kipa kojega nitko nije poznao. Taj je kip označavao kraljevstva biblijskog proročanstva, a u sedmom i osmom poglavlju Daniela ista su kraljevstva iz Daniela 2 prikazana kao zvijeri. Nabukodonozorova kušnja bila je kušnja „ikone zvijeri“, koja se u posljednjim danima zbiva tijekom razdoblja pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće.

U posljednjim danima, oblikovanje slike Zvijeri veliki je ispit za Božji narod, predložen u Danielu i trojici dostojanstvenika. To je ispit koji oni moraju položiti prije nego što budu zapečaćeni, stoga je to poruka zapečaćenja-kušnje koja ili proizvodi skupinu koja prima pečat Božji i odražava sliku Božju, ili skupinu koja prima pečat Zvijeri te stoga odražava sliku Zvijeri. U drugom poglavlju Daniela poruka o slici Zvijeri bila je zapečaćena sve do povijesti u kojoj je postala pitanje života i smrti. Nebukadnezarovu sliku mileriti su ispravno razumjeli, ali u povijesti zapečaćenja otpečaćuje se jedna tajna istina povezana s Nebukadnezarovom slikom, no samo onima koji su prihvatili poruku koju je trebalo pojesti kada je nastupila prekretnica.

Ta hrana jest poruka kasne kiše koja je započela kada je sišao anđeo iz osamnaestoga poglavlja Otkrivenja, a poruka kasne kiše jest metodologija načela redak po redak. Bez blagovanja te istine ne može se vidjeti tajna poruka o oblikovanju slike Zvijeri.

Ellen White bilo je „jasno pokazano da će se lik Zvijeri oblikovati prije nego što se završi vrijeme milosti.” Poruka o oblikovanju lika Zvijeri u drugom poglavlju Danielove knjige predstavlja oblikovanje lika koje će se moći vidjeti jedino u povijesti koja je uslijedila nakon „prekretnice”, kada će tada biti dana svjetlost. Ono što se sada razumije o Nabukodonozorovu liku jest da on nije jednostavno označavao prva četiri kraljevstva biblijskog proroštva, nego svih osam kraljevstava, a to razumijevanje proizvodi novo oblikovanje lika-zvijeri.

Ta istina utvrđuje da je osma zvijer od sedmorice, a nadalje utvrđuje da će Sjedinjene Države, koje najprije tvore sliku zvijeri, a potom prisiljavaju cijeli svijet da učini isto, posjedovati proročko obilježje zvijeri kojoj tvore sliku. Ta slika uključuje da je ona osma, koja je od sedmorice, i da u povijesti triju Kristovih glasova označava prekretnicu 11. rujna 2001., glas 2023. koji poziva mrtve, suhe kosti dvojice svjedoka na njihove noge, i glas poziva iz Babilona.

Glas 2023. jest glas koji prepoznaje tajnu Nabukodonozorova kipa i kada on progovara.

11. rujna 2001. predstavlja razdoblje koje ondje započinje i završava 18. srpnja 2020. Razdoblje drugoga glasa iz jedanaestoga poglavlja predstavlja razdoblje od 18. srpnja 2020. do trećega glasa pri uskoro dolazećem nedjeljnom zakonu. Drugo razdoblje koje započinje 18. srpnja 2020. uključuje putokaz od 3. studenoga 2020. i putokaz od 6. siječnja 2021., kada su oni koji su ubili dva svjedoka počeli se radovati i slati darove, a uključuje i srpanj 2023., kada je glas u pustinji počeo oglašavati upozorenje sedme trube.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.

„Na obalama rijeke Kebara, Ezekiel ugleda vihor koji kao da dolazi sa sjevera, ‘velik oblak i oganj koji se sam u sebe savijao, i svjetlost bijaše oko njega, a iz njegove sredine kao boja jantara.’ Mnoštvo kotača, koji su se međusobno presijecali, pokretala su četiri živa bića. Visoko nad svima njima ‘bijaše obličje prijestolja, kao po izgledu kamen safir; a na obličju prijestolja bijaše nešto kao obličje čovjeka odozgo na njemu.’ ‘I ukaza se u kerubima oblik čovječje ruke pod njihovim krilima.’ Ezekiel 1:4, 26; 10:8. Kotači su po svojem ustrojstvu bili tako složeni da su na prvi pogled izgledali kao da su u zbrci; ali kretali su se u savršenom skladu. Nebeska bića, poduprta i vođena rukom pod krilima kerubina, pokretala su te kotače; iznad njih, na safirnom prijestolju, bijaše Vječni; a oko prijestolja duga, znamen božanskoga milosrđa.“

„Kao što su kotači nalik zamršenim sklopovima bili pod vodstvom ruke pod krilima kerubina, tako je i zamršeni tijek ljudskih zbivanja pod božanskim nadzorom. Usred sukoba i meteža narodâ, Onaj koji sjedi nad kerubinima i dalje upravlja poslovima zemlje.“

„Povijest naroda koji su jedan za drugim zauzimali svoje određeno vrijeme i mjesto, nesvjesno svjedočeći o istini čije značenje sami nisu poznavali, govori nam. Svakomu narodu i svakomu pojedincu danas Bog je odredio mjesto u svom velikom planu. Danas se ljudi i narodi mjere viskom u ruci Onoga koji ne griješi. Svi vlastitim izborom određuju svoju sudbinu, a Bog upravlja svime radi ostvarenja svojih namjera.

„Povijest koju je veliki JA JESAM naznačio u svojoj Riječi, povezujući kariku za karikom u proročkom lancu, od vječnosti u prošlosti do vječnosti u budućnosti, govori nam gdje se danas nalazimo u slijedu vjekova i što se može očekivati u vremenu koje dolazi. Sve što je proročanstvo proreklo da će se zbiti, sve do sadašnjega vremena, iscrtano je na stranicama povijesti, i možemo biti sigurni da će se sve ono što tek treba doći ispuniti svojim redom.” Education, 177, 178.